

איכה רבה - פתיחה

ב. ר' הונא ור' ירמיה בשם ר' שמואל ברבי יצחק אמר מצינו שויתר הקב"ה על עבודת כוכבים ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים ולא ויתר על מאסה של תורה שנאמר על מה אבדה הארץ, על עבודת כוכבים ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים אין כתיב כאן אלא על עזבם את תורתך, ר' הונא ור' ירמיה בשם ר' חייא בר אבא אמרי כתיב (ירמיה ט"ז) ואותי עזבו ואת תורתך לא שמרו, הלואי אותי עזבו ותורתך שמרו, מתוך שהיו מתעסקין בה המאור שבה היה מחזירן למוטב.

ירמיהו (פרק ט)

(יא) מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר:
 (יב) ויאמר ה' על עזבם את תורתך אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכונה:
 (כב) כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:
 (כג) כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם ה':

ירמיהו (פרק טז)

(י) והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר ה' עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו לה' אלהינו:
 (יא) ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם ה' וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתך לא שמרו:

ירושלמי יומא (פרק א)

מצאנו שלא חרב הבית בראשונה אלא שהיו עובדי עבוד' זרה ומגלי עריות ושופכין דמים אבל בשיני מכירין אנו אותם שהיו יגיעין בתורה וזהירין במצות ובמעשרו' וכל ווסת טובה היתה בהן אלא שהיו אוהבין את הממון ושונאין אילו לאילו שנאת חנם וקש' היא שנאת חנם שהיא שקולה כנגדע"ז וגילוי עריו' ושפיכות דמים

שמות (פרק כ)

(יח) ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם:
 (יט) לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:
 (כ) מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך:
 (כא) ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
 (כב) ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

ברכות (יא):

תנן התם, אמר להם הממונה: ברכו ברכה אחת! והם ברכו, וקראו עשרת הדברות, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר, וברכו את העם שלש ברכות: אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים, ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

חזושי הרשב"א (סס)

וברכת כהנים. היינו שיש שלום. א"צ פסוקים של ברכת כהנים ממש, אבל לשאת את כפיהם לא, דא"כ בתענית גבי שלם פעמים ציוס כהנים נושאין את כפיהם וכו', התם הוה ליה למיתני וצמקדש ארבעה:

עור אורח חיים (סימן קכב)

תשע עשרה: שיש שלום. ותקוה אחר ברכת כהנים דכתיב (צמדבר ו) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם וברכה של הקצ"ה היא שלום דכתיב (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן ה' יצרך את עמו בשלום:

ברכות (יב.)

ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא. מאי ברכה אחת? אמר רבי חלב: משמר היוצא אומר למשמר הנכנס: מי ששכן את שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחזה ושלום וריעות.

במדבר (פרק ו)

- (כג) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: ס
(כד) יברכך ה' וישמרך: ס
(כה) יאר ה' פניו אליך ויחנך: ס
(כו) ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: ס
(כז) ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם: פ

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד... וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל... בשלומך...

ספר אנוכרהס

ואמר צאור פניך על שם צרכת כהמים שכתוב צה יאר ה' פניו אליך וע"ש (תה' פט, טז) ה' צאור פניך יהלכון.

מדרש תהלים (מזמור יח)

[כט] דבר אחר ותתן לי מגן ישעך [וימינך תסעדני וענותך תרבני]. מדבר באברהם, שהיה יושב והשכינה עומדת, וממתנת עד שאכלו האורחים, מיכן שגדול הכנסת אורחים מהקבלת פני השכינה, שנאמר ויאמר אדני וגו' אל נא תעבור מעל עבדך (בראשית יח ג).

ישעיהו (פרק א)

- (ד) הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את ה' נאצו את קדוש ישראל נזרו אחר: (י) שמעו דבר ה' קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה:
(יא) למה לי רב זבחיכם יאמר ה' שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: (יב) כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי:
(יג) לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: (יד) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא:
(טו) ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו:
(טז) רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: (יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ס

דברים (פרק לג)

(י) יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך:

זכריה (פרק ח)

(יט) כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו:

ברכות (לב):

אמר רבי יוחנן: כל כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, שנאמר ידיכם דמים מלאו.

ישעיהו פרק ב

- (ב) והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים:
(ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם:
(ד) ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: פ
(ה) בית יעקב לכו ונלכה באור ה':